

ارزیابی و رتبه بندی سیستم های صنعتی اجرا شده در شهر جدید پرد

میرزایی محمد^۱، معتمدی مهدی^۲

۱-دکترای معماری و شهرسازی-عضو هیات علمی دانشگاه امام حسین (ع)- m1342@yahoo.com

۲-دانشجوی کارشناسی ارشد دانشگاه امام حسین (ع)- motamedi.jam@gmail.com

چکیده

توسعه صنعتی در کشورهای پیشرفته تدریجی و در طول زمان تحقق یافته است. این پروسه نیاز به زیربنای محکم فنی و اقتصادی و برنامه ریزی و مدیریت صحیح دارد. انتقال فناوری های نوین و روش های صنعتی از کشورهای توسعه یافته صنعتی به کشورهای در حال توسعه همچنین مستلزم ایجاد یک ساختار زیربنایی فنی، تربیت متخصصین و بوجود آوردن طبقه کارگران صنعتی در سطح کشور است که خود پروسه ای وابسته به زمان است. همچنین صنعتی سازی سیستم های ساختمانی سنتی قابل ارتقاء با استفاده از فناوری های نوین می تواند گامی موثر در بومی سازی فناوری های صنعتی باشد. در این تحقیق کیفیت ساختمان های صنعتی ساخته شده در شهر جدید پرد را لحاظ زمان، هزینه، کیفیت اجرا و میزان رضایت ساکنین ارزیابی و با توجه به نوع سیستم رتبه بندی خواهیم نمود و به نحوی موفقیت طرح های صنعتی سازی ساختمان هارا سال های اخیر در کشور ارزیابی می نماییم.

واژه های کلیدی: صنعتی سازی ساختمان، فناوری های نوین، روش های سنتی ساخت و ساز

۱-مقدمه

نخستین اقدام انسان در پیش سازی قطعات ساختمانی آجر است که با وجود تاریخ پیدایش چند هزار ساله اش هنوز در صنعت ساختمان کاربرد دارد. اندیشه ساخت اجزای ساختمانی و خانه های پیش ساخته در آغاز قرن ۱۸ میلادی در اروپا بوجود آمد ولی تا پیش از قرن نوزدهم میلادی نتوانست واقعیت پیدا کند. پس از رکود ده ساله جنگ جهانی دوم دوران شکوفایی صنعتی کشورهای اروپایی و امریکای شمالی آغاز گردید. نیاز به مسکن انگیزه سرعت بخشیدن به ساخت و ساز و روی آوردن به اجزای ساختمانی و خانه های پیش ساخته گردید. امروزه بیش از ۶۰ درصد ساختمان های کشورهای پیشرفته به گونه صنعتی تولید شده و در بیش از ۹۰ درصد ساختمان های مسکونی و تجاری آنها از اجزای ساختمانی پیش ساخته و سیستم های خشک استفاده می شود. شاید بتوان ایران امروز را با اروپای پس از جنگ جهانی دوم مقایسه نمود. ازدیاد روزافزون و بی سابقه جمعیت کشور در ۳۰ سال گذشته، مهاجرت روستاییان از روستاها به شهرها، رکود ساخت و ساز در دوران جنگ تحمیلی و بحران های اقتصادی ناشی از آن کشور را با کمبود مسکن و نیاز گسترده جامعه به ساخت و ساز مواجه گردانیده است. براساس آمار سرشماری شهروندان و مسکن سال ۱۳۸۵، در مجموع ۱۵/۹ میلیون واحد مسکونی در کشور وجود داشته است. از طرفی دیگر، بالغ بر ۱۷/۴ میلیون خانوار در سطح کشور سرشماری شده اند که بیانگر کمبود انباشته شده ۱/۵ میلیون واحد مسکونی ر سطح کشور است. در این میان بسیاری از واحدهای مسکونی موجود در بافت های فرسوده شهر نیز نیاز به مقاوم سازی، تخریب و نوسازی دارند. کشور ایران در حال حاضر نیاز به ساخت سالانه ۱/۵ میلیون واحد مسکونی دارد که در حدود تنها ۳ درصد آن به صورت صنعتی تولید می شود در حالی که میزان تولید ساختمان های صنعتی در کشورهای پیشرفته بیش از ۶۰ درصد است. وضعیت کنونی مسکن در ایران به روشنی نشان می دهد که روش های سنتی تولید ساختمان جوابگوی نیازهای جامعه نیست. در تبصره ۶ قانون بودجه سال ۱۳۸۶ همه دستگاه های مرتبط با ساخت و ساز در کشور مسئولیت یافته اند که بخش مسکن کشور را ظرف بیست سال آینده به سوی صنعتی شدن سوق دهند. وزارت راه مسکن و شهرسازی، مرکز تحقیقات راه مسکن و شهرسازی، وزارت بازرگانی، وزارت صنایع و معادن، وزارت امور اقتصادی و دارایی همه می باید برای صنعتی شدن کشور برنامه ریزی و اقدام کنند.